

РЕШЕНИЕ

№ 1844

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11329** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Министерство на културата, чрез процесуален представител юрк. Т., против решение от 01.03.2021г., постановено по н.а.х.д. № 17141/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № 6578/25.07.2018г., издадено от заместник-министъра на културата, с което на основание чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 (три хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 3, предл. 3 във вр. с чл. 72, т. 2 от ЗАПСП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Сочи се, че съдът не е установил правилно фактическата обстановка и е достигнал до правни изводи, противоречащи на събраните по делото категорични доказателства. Иска се отмяна на решението, както и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

Ответникът – [фирма], представлявано от съдружника А. П., счита касационната

жалба за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред районния съд е установена следната фактическа обстановка:

В Министерството на културата е постъпило сигнално писмо с вх. № 62-00-16/12.01.2018 г. от Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите изпълнители „П.“ с оплакване, че в програмата на интернет радио „В.“ /VOX/, достъпно на интернет адрес <http://www.radiovox.bg>, се предават звукозаписи на музикални произведения от музикалния репертоар на „П.“, без да има сключено лицензионно споразумение.

По сигналното писмо е извършена проверка, за която е съставен КП № 6578/17.01.2018 г. В КП е отразено, че на 17.01.2018 г. е извършена проверка на програмата на радиото в периода от 09:49 часа до 10:25 часа. Проверката е извършена от служебна базирана компютърна система, оборудвана с необходимите периферни устройства и обезпечена с необходимото за изследването програмно осигуряване и интернет свързаност.

За нуждите на проверката е установено, че интернет радио „В.“ /VOX/ е достъпно за слушане на интернет адрес <http://www.radiovox.bg>. В команден режим в адресното поле на интернет браузер „О.“ е бил въведен U.-адрес на радиото <http://www.radiovox.bg>, при което е заредена началната страница на радиото. В десния горен край на началната страница на сайта е установен бутон /хипер линк/ „С.“. При клипване на бутона /хипер линка/ „С.“, в горния десен ъгъл на страницата е отворен мултимедиен под-прозорец с надпис „РАДИО VOX“ и е започнало възпроизвеждане на програмата на радиото.

Като част от програмата на интернет радио „В.“ /VOX/ в промеждутъка от 09:49 до 10:25 часа на 17.01.2018 г. са предадени по кабел чрез интернет следните звукозаписи на музикални произведения, идентифицирани с помощта на служебен мобилен телефон марка „S.“, модел „G. A5“, със сериен номер S/N: R58JA6JU1MY, разполагащ с интернет свързаност и инсталирана върху него сертифицирана версия на приложение „S.“, а именно: 1. Бойкот - в изпълнение на М. Ф. feat. VenZy; 2. Ni Tu Ni Yo - в изпълнение на J. L., G. de Z.; 3. Непознато място - в изпълнение на Искрата; 4. Трябваш ми спешно - в изпълнение на Н. П.; 5. D. - в изпълнение на L. F.; 6. W. about Us - в изпълнение на Р..

След справка в публичния регистър на домейни адреси - <http://whois.domaintools.com> е установено, че домейнът <http://www.radiovox.bg> се асоциира с IP адрес: 78.128.76.5. Посоченият IP адрес се намира административно на територията на [населено място] и е от адресното поле на телекомуникационни услуги „Т. БГ“.

Като регистрант на сайта <http://www.radiovox.bg> е посочено търговско дружество „VOXBG“ Л. с адрес: [населено място], [улица], ет. 2.

В писмо изх. № 102/23.01.2018г., депозирано в МК от „П.“, в качеството на единствената лицензирана организация, която на територията на страната има право

да разрешава и администрира използването на звукозаписи и видеозаписи на музикални произведения, е посочено, че „П.“ управлява и администрира продуцентските права на констатираните по време на проверката звукозаписи. Посочено е, че към 17.01.2018г. [фирма] не е било в договорни правоотношения с „П.“, уреждащи правото за предаване и излъчване на звукозаписи в своята радиoproграма „В.“.

При тези констатации е съставен АУАН № 6578/26.01.2018г. срещу [фирма], въз основа на който е издадено обжалваното НП, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация. Посочено е, че на 17.01.2018г. на територията на [населено място], дружество [фирма] е предавало по кабел чрез интернет на адрес: <http://www.radiovox.bg> звукозаписи на музикални произведения, поименно посочени, в нарушение на разпоредбите на ЗАПСП, без необходимото по закон съгласие на продуцентите на тези звукозаписи, предвидено в чл. 86, ал. 1, т. 3, предл. 3 във вр. с чл. 72, т. 2 от ЗАПСП, с което е осъществен състава на чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от ЗАПСП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на свидетеля А. /актосъставител/, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, но при неправилно приложение на материалния закон. Приел е, че жалбоподателят, като доставчик на медийни услуги, не извършва предаване по кабел на програмата на радио „В.“ и включените в нея произведения, поради което не е осъществил състава на чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от ЗАПСП и процесното НП следва да бъде отменено.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Санкционната разпоредба на чл. 97, ал. 1, т. 6 от ЗАПЗП предвижда наказание глоба или имуществена санкция за всеки, който в нарушение на разпоредбите на този закон излъчва по безжичен път, предава или препредава по кабел произведения, изпълнения, звукозаписи, записи на филми или други аудио-визуални произведения или радио- или телевизионни програми. В случая на [фирма] е наложена имуществена санкция на основание чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от ЗАПСП, т.е. за предаване по кабел на звукозаписи на музикални произведения, в какъвто смисъл е и словесното описание на нарушението.

Законосъобразно въззивният съд е приел, че [фирма], като доставчик на медийни услуги, не извършва предаване по кабел на програмата на радио „В.“ и включените в нея произведения, тъй като не притежава собствена електронна съобщителна мрежа. [фирма] е регистрант на сайта <http://www.radiovox.bg>, на който интернет адрес е достъпно за слушане интернет радио „В.“. Предаването по кабел се извършва от предприятия, които притежават електронни съобщителни мрежи и които предоставят електронни съобщителни услуги съгласно Закона за електронните съобщения. Тези предприятия излъчват и предават сигнала към крайните потребители по кабел или чрез други технически средства и им предоставят декодиращи устройства, поради което само те биха могли да бъдат субект на нарушението по чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от ЗАПСП - предаване по кабел на звукозаписи в нарушение на ЗАПСП.

Касаторът сочи, че уебкастингът като понятие е вид медийно предаване по интернет и приравнено към разпоредбите на ЗАПСП следва да се разбира като право на

предаване по кабел или излъчване по безжичен път. Сочи, че доколкото в ежедневието интернет достъпът се осъществява предимно по кабел и предвид че към момента на извършената проверка от служители на МК страницата на радио В. е заредена посредством свързаност чрез кабелен интернет, деянието правилно е квалифицирано по чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 2, алт. 3 от ЗАПСП – предаване по кабел на звукозаписи.

Така наведените доводи са неоснователни. На практика касаторът обосновава доказаност на нарушението, твърдейки, че в ежедневието достъпът до интернет се осъществявал предимно по кабел, както и че по време на проверката служителите на МК са ползвали кабелен интернет. Тези разсъждения са правно необосновани и житейски нелогични, тъй като в съвременния свят достъпът до интернет далеч не се осъществява предимно по кабел, пример за което са различните видове мобилни устройства, чрез които също може да се достъпи процесния сайт <http://www.radiovox.bg>. Също така е несъстоятелно да се твърди, че дейността на [фирма], представляваща разпространение (уебкастинг) на неинтерактивна радио програма (Радио В.), би могла да се разбира или като право за предаване по кабел, или като право за излъчване по безжичен път. Ако се следва тази логика, неясно защо [фирма] не е санкционирано по чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 1, алт. 3 от ЗАПСП – излъчване по безжичен път на звукозаписи. В тежест на наказващия орган е да даде точна и правилна квалификация на нарушението, която не може да бъде в условията на алтернативност. В случая дружеството не е субект на визираното административно нарушение, поради което законосъобразно въззивният съд е отменил наложената му с процесното НП имуществена санкция.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.03.2021г., постановено по н.а.х.д. № 17141/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

